

Kertaus: Luku 13. Uskovina meidän tulee kunnioittaa maamme lakeja ja toimia lähimmäistemme ja yhteiskuntamme parhaaksi.

Meidän tulee elää lähellä pelastumattomia ihmisiä voittaaksemme heitä Kristukselle, mutta on oltava tarkkana, ettei maailman mieli saa meissä vähitellen valtaa.

Jokainen on vastuussa erityisesti itsestään. Jokaisen tulee ratkaista kohdallaan, mikä on sopivaa, mikä ei: Voiko uskovainen olla myyjänä alkoholiliikkeessä? Voiko uskova suorittaa asepalveluksen? Näihin liittyy myös ohje, ettemme saisi olla huonona esimerkkinä ”heikkouskoisille” ja siten rohkaisemassa muita tekemään omaa tuntoaan vastaan.

Luku 14

Sanoman ydin keskellä lukua, jakeissa 12 ja 13: Mikään ei ole epäpyhää itsessään, paitsi jos pitää jotakin epäpyhänä.

Emme saa vähätellä niitä uskovia, jotka meidän mielestämme ovat ”lain alla”. Jotkut tavat, kuten päähineen pitäminen, voi olla jonkun kohdalla uskon tunnustus.

Voimme toki ohjata ihmisiä vapauteen turhista riippakivistä, kuten jalkojen pesusta ja hiusnutturasta, mutta se on tehtävä taidollisesti, ettei turmella kenenkään uskoa.

Viinakaupassa myyjänä. Otettava huomioon, ettei loukkaa heikkouskoista. Myyjänä toimiminen voi antaa väärän viestin: ryypiskely ei olekaan paha asia.

Veren syöminen. Älä loukkaa niitä, jotka pitävät sitä syntinä. Katso, ettet houkuttele ketään toimimaan tuntoaan vastaan. Silloin saatat turhaan aiheuttaa toiselle huonon oman tunnon. Apt. 15 kieltää veren syönnin juutalaisten vuoksi. Juutalaiset eivät syöneet verta, koska ”veressä on eläimen sielu.” 3. Moos. 17:11.

Monet uskovat eivät nykyisikään syö verta. Tällä he saattavat kunnioittaa Jeesuksen tuomaa uhria verensä kautta. Toiset kunnioittavat elämää olemalla syömättä verta. Tässä on hyvä käyttää harkintaa. Emme saa olla loukkaukseksi kenellekään. Voiko syömättömyys olla joskus antamassa väärää kuvaa ulkopuolisille?